

אווי גורס ז"ל

אווי הגיעה אלינו לפני למעלה מ 30 שנה. עוד בזמן שליחותו של גוכס בשוויצריה, לפני למעלה מחצי מאה, נוצרה ידידות בין משפחתו של גוכס ומשפחתה של אווי. כאשר אווי וגוכס התאלמנו מנשואיהם הראשונים, הציע גוכס לאווי להצטרף אליו כאן בקיבוץ.

אווי, אלמנת חופא בציריך שוויצריה, באה אלינו מסביבה שונה לחלוטין. אווי באה ללא ידיעת השפה והגיעה לקיבוץ בו היו נהוגים מנהגים ומערכת ערכים כל כך שונה מזאת שהייתה רגילה לה במקום מושבה. אך אווי הסתגלה יחסית בקלות ובמהרה נהייתה לחלק של נוף הקיבוץ. יהודית אנגרס ז"ל, אשר בערוב ימיה עזרה רבות לאווי, אמרה לי פעם שאווי כנראה נולדה עם התאמה לחיי קיבוץ – קיבוץ של פעם. צורת חיים שבה הרבה החלטות מתקבלות על ידי אחרים והיחיד משוחרר במידה רבה מדאגות שונות.

אווי הייתה אישה תרבותית ונעימת הליכות. מאד אהבה לעזור לזולת. היא הייתה חברה בועדת התרבות, ועדת הבריאות וגם בועדת הזקנים. תקופה מסוימת הייתה אחראית על החינוך המוזיקלי של הילדים. בשלב מסוים תפקידה היה לעזור לזקנים שמתקשים בתפקוד היומיומי. יותר מאוחר הייתה נהגת הרכב אשר הוביל מוגבלים, אם לעבודה ואם לחדר האוכל. זמן רב הייתה חברה נאמנה של צוות המתפרה בחדר התגמיר.

אווי גורס פתחה את ביתה בחפץ לב לתלמידי אולפן, בעיקר לבנות דוברות גרמנית. עם כמה מהן היא קיימה מערכת יחסים ממושכת על ידי חליפת מכתבים ואפילו ביקורים.

אני אישית התוודעתי לאווי בעיקר עקב אהבתנו המשותפת למוזיקה. אווי גורס הייתה פסנתרנית חובבת אשר הגיעה לרמה מכובדת. היא מאד שמחה כאשר הביאה פסנתר לביתה ויכלה לנגן עליו בחריצות. תמיד חיפשה שותפים לביצוע יצירות קאמריות. כאשר ראתה שלפסנתר באולם המופעים חסר כיסא שאפשר להתאים את גובהו, תרמה לועדת התרבות כיסא מיוחד.

במשך שנים היא נמנתה על הקבוצה הקטנה של חברי מעין צבי שהיו בעלי מנוי לתזמורת הסימפונית חיפה ולפעמים נסעו גם להופעות של מוזיקה קאמרית בסביבה.

במשך תקופה ארוכה למדי נהגתי לבוא לאווי כל שבת אחרי צהרים לכוס קפה ועוגה ולשיחה על מוזיקה ששמענו, על תומס מן ועל דברים אחרים העומדים ברומו של עולם.

בערוב חייה כאשר נחלשה מאד זכתה לטיפול נאמן על ידי המטפלת שלה Michelle אישה רבת תושייה ומסירות.

יהי זיכרה ברוך.

יהודה פלג

19/08/2005